

ANDÍLEK - A. Brichta

A Před léty s úsměvem, bloudíval Žižkovem, **D** už starší pán, Andílci říkal dětem.

A Kabát až na paty, vzpomínky odvádí, **D** a jak byl sám, dárky chtěl dávat lidem.

A Patřil k těm bezejmén, co potkáš za rohem, **D** a každý věděl hned, kdo je to Andílek.

X.
Hm Vlající **D** dlouhý bílý **A** vlasy, **Hm** a srdce **D** doko **A** řán,
Hm hádej, če **D** ho se dočkal **A** asi **Hm** ten **D** starej **A** pán. **Hm**

®:
Byl tak **Hm** zvlášt **G** ní, krmil **D** kočky toula **A** vý,
byl tak **Hm** zvlášt **G** ní, neměl **D** nic a chtěl **A** dát.
Byl tak **Hm** zvlášt **G** ní, šaty **D** trochu děra **A** vý,
byl tak **Hm** zvlášt **G** ní, že's **D** ho musel mít **A** rád.

A Zůstal stát na schodech, to už se hlásil věk, **D** chraptivý dech, občas ho přepad kašel.

A Výlohy obchodů, smály se důchodu, **D** možná měl pech, možná svý štěstí našel.

A A jak se slehla zem, kvete strom nad hrobem, **D** ten zůstal s ním, když člověk zap..ěl.

A Patřil k těm bezejmén, co potkáš za rohem, **D** a každý věděl hned, kdo je to Andílek.

X.

®

Sólo:

X.

®2x